

Hjem, fra hvilke man under de Forhold, som raade ved Told- og Statsbanevæsenet, kan faa de unge Mennesker anbragte paa en saadan Maade, at de ikke behøve en Tid lang at gaa uden Løn, og det samme ønsker jeg maa finde Sted ved Postvæsenet, saaledes at denne Gren af Statsvirksomhed ikke bliver lukket for de unge Mennesker fra de smaa Hjem og monopoliseret for velhavende Folks Børn. Hvis det Standpunkt, som blev indtaget i Gaar, fastholdes, vil det i Virkeligheden, hævder jeg, være at gaa imod de smaa Hjems Interesser i saa Henseende, og jeg hævder, at Lovforslaget, saaledes som det var forelagt af Ministeren, viste, at han havde Øje derfor og var tilbøjelig til at tage Hensyn dertil. Jeg vilde, som jeg nævnede før, have ønsket, at han havde holdt fast derved, men selv om det Ønske nu er glippet, haaber jeg, at der fremdeles i dette Ting ikke skal være saa megen Stemning for at imødekomme de velhavende Klasser, at man vil fastholde det i Gaar vedtagne. Jeg haaber, at det lille Ændringsforslag, som vi her have stillet, vil kunne vinde et Flertal af Tingets Medlemmer for sig, og jeg anmoder indstændigt ærede Medlemmer af alle Partier om at stemme derfor, saa at man fremdeles holder Vejen aaben ogsaa for unge Mennesker fra fattige Hjem til at finde Ansættelse i denne Gren af Statstjenesten, uden at de en Tid skulle gaa uden at oppebære nogen Løn. Med disse faa Ord skal jeg anbefale det af mig og Meningsfæller stillede Ændringsforslag til Tingets Velvillie.

Ivar Berendsen: Under anden Behandling af dette Lovforslag i Gaar gjorde jeg opmærksom paa det beklagelige i, at Udvalget ikke havde haft et Samraad med Ministeren om Regeringspartiets Underændringsforslag, overfor hvilket alle de andre Partier havde taget Forbehold. Jeg var nemlig overbevist om, at hvis der havde været et Samraad, vilde Underændringsforslaget være bortfaldet som overflødig. Efter anden Behandling i Gaar gjorde jeg mig ogsaa Anstrengelser for at faa en Forhandling med Ministeren, men det viste sig ugørligt, og derfor staa vi i Virkeligheden i dette Øjeblik nøjagtigt, lige som vi stod i Gaar. Imidlertid har der ved nogle Ytringer af den højtærede Indenrigsminister til mig i Gaar Eftermiddags og ved, hvad Ministeren sagde for et Øjeblik siden, aabnet sig en Udvej til, at vi kunne komme derhen, hvor jeg antager det rette Standpunkt er, nemlig at alle her

i Salen indse, at Underændringsforslaget var overflødig og kan bortfalde, med andre Ord, at alle kunne stemme for det af det ærede Medlem, som sidst talte (Mortensen), stillede Ændringsforslag.

Jeg vil tillade mig udtrykkeligt at spørge den højtærede Indenrigsminister, om jeg har misforstaaet ham, eller om det forholder sig saadan, at dersom Lovforslaget paa dette Punkt bliver vedtaget, saaledes som Ministeren har foreslaaet, altsaa uden Underændringen fra anden Behandling, gør det ikke nogen Forandring i den bestaaende Tilstand. De unge Mennesker, der paa Prøve gøre Tjeneste under Postvæsenet, faa alligevel ikke nogen Løn, forinden der paa næste Aars Finanslov — 1913—14 — er kommet en udtrykkelig Bevilling dertil. Hvis det forholder sig saaledes — og jeg antager bestemt, at Ministeren vil besvare dette med Ja — maa det være indlysende for alle, at Underændringsforslaget var overflødig og kun, i det mindste 5 Fjerdingaar for tidligt, binder Ministeren til noget, som maaske alligevel, naar den Tid kommer, vil vise sig ikke at være det rette. Jeg anmoder altsaa den højtærede Minister om at besvare mit Spørgsmaal, og hvis Besvarelsen, som jeg tror, kommer til at lyde paa Ja, henstiller jeg til Regeringspartiet gennem sin Ordfører eller paa anden Maade at give sin Tilslutning til, at det nu er blevet oplyst, at Underændringsforslaget var overflødig.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har forstaaet mig rigtigt. Sagen er nemlig, at saa længe de paagældende ikke ere ansatte som Elever, d. v. s. saa længe de ikke have aflagt den Prøve, som det er fastslaet at de skulle aflægge for at kunne blive ansatte som Elever, kunne de heller ikke faa nogen Lønning i Henhold til Lønningsloven. Det, som vi have tænkt os fra Postvæsenets Side, og det, som der var Tale om i Bemærkningerne til Lovforslaget, var, at vi fik den fornødne Bevilling til at kunne yde de paagældende et Vederlag ogsaa i den Tid, der gik fra deres Indtrædelse paa Prøve, indtil de havde aflagt Prøven og kunde blive ansatte og fik Ret til Lønning. Selvfølgelig kunde vi ikke tænke og have aldrig tænkt paa at yde disse Elever, som gaa paa Prøve, nogen som helst Godtgørelse for den Tid, der gaar, inden de blive ansatte og have Krav paa Lønning, uden først at faa den bevilget, og enten det sidste